K námitce, že činnost civ. geometrů začala teprve v letech sedmdesátých a nemůže se tedy na ně vztahovati předpis z roku 1860, stačí uvésti, že cit. nařízení z roku 1860 samo v § 1 sub c) geometry uvádí, a tedy i na tuto kategorii civ. techniků se vztahuje, a také nové nařízení č. 77 z r. 1913 v § 1 sub lit. i civilní geometry uvádí a ustanovení §§ 7 a 20 nař. z r. 1860 — jako p r o n ě též platící — republikuje (§ 16, odst. 2. nař. ze 7. května 1913 č.77 ř. z.).

Z důvodů těch bylo stížnost zamítnouti.

č. 4981.

O b č i a n s t v o š t á t n é (S l o v e n s k o): * Výrok o ztráte čsl. štát. občianstva podľa § 30 zák. čl. L : 1879 jest aktom konstitutivným.

(Nález zo dňa 5. októbra 1925 č. 18.521).

V e c: Laura P. v Košiciách proti ministru s plnou mocou pre správu Slovenska stran štátného občianstva a domovskej príslušnosti.

V ý r o k: N a p a d n u t é r o z h o d n u t i e z r u š u j e s a a k o n e z á k o n i t é, p o k i a l v y s l o v i l o z t r á t u č s l. š t á t n é h o o b č i a n s t v a s ť-l k y.

D ô v o d y: Minister s plnou mocou pre správu Slovenska, rozhodujúc z úradnej moci o štátnom občianstvu a domovskej príslušnosti Juliusa P., býv. úradníka tabakovej továrny v Košiciách, a jeho maloletých detí Ladislava P. a Laury P., vyslovuje na základe ustanovenia § 30 zák. čl. L z roku 1879, že Julius P., narodený dňa 22. júna 1863 v Košiciách, a s ním v smysle § 32 cit. zák. čl. aj jeho manželka Hana rod. V. a jeho maloleté deti Laura P., narodená v Košiciách dňa 29. januára 1903, a Ladislav P., narodený v Košiciách dňa 7. októbra 1903, ztratili čsl. štátne občianstvo a tým aj svoju pôvodnú príslušnosť v meste Košiciách a to dňom 7. júna 1919, najneskoršie ale dňom 3. marca 1920.

O sťažnosti jedine sť-lkou vo vlastnom mene podanej uvažoval nss takto:

Niet sporu o tom, že sť-lka narodila sa dňa 29. januára 1903 v Košiciách, kde otec tejže mal domovskú príslušnosť v smysle § 6 zák. čl. XXII : 1886, že tento odešiel do Maďarska, kde 7. júna 1919 vstúpil ako úradník do služieb štátnej maďarskej tabakovej továrny v E. a že sť-lka odišla s otcom do Maďarska, odkial sa spolu s tímto až 10. augusta 1923 vrátila do Košic.

Nesporno je ďalej, že žal. úrad vydal napadnuté rozhodnutie iba dňa 24. juna 1924 a vyslovil v ňom ztrátu štátného občianstva a príslušnosti do Košic otca sť-lčina Julia P. v základe § 30 zák. čl. L : 1879 a sť-lčina v základe § 32 cit. zák. ovšem s platnosťou od dňa 7. juna 1919 resp. 3. marca 1920. Sť-lka odpiera v prvej rade zákonitost výroku žal. úřadu ohladne otca svojho a namietá tiež, že i keby ztráta štátného občianstva a príslušnosti otca jejho bola § 30 cit. zákona odôvodnená, že by ztráta tato nemohla nastať eo ipso, leč iba d ň o m, keď žal. úrad ztrátu tu bol vyslovil t. j. dňom 24. juna 1924, že však v tej dobe už bola sť-lka plnoletá a tudíž ztráta ta nemohla mať reflex na štátne občianstvo a do-

movské právo sť-lčino, lebo dľa cit. § 32 ztráta štátneho občianstva otca vzťahuje sa iba na maloleté deti jeho.

Nss výtku tuto uznává opodstatnenú.

Dľa § 30 zák. čl. L : 1879 m ô ž ú úrady vysloviť ztrátu štátneho občianstva oných uhorských štátných občanov, ktorí bez dovolenia vstúpili do služieb cudzieho štátu. Keď tedy zákon stanoví, že úrad m ô ž e v y s l o v i ť z t r á t u štátneho občianstva, znamená to, že výrok úradu o ztráte štátneho občianstva má právní účinky iba ode dňa jeho vydání, že je aktom konstitutivným, nie však, ako to mylne predpokládá žal. úrad, aktom deklaratorným.

Kedže ale výrok úradu o ztráte štátneho občinanstva v základe §u 30 je aktom konstitutivným, odporuje zákonu, aby úrad ztrátu štátneho občianstva a n t e d a t o v a l k nejakému času predchodiacemu, lebo konstitutivné výroky môžu pôsobiť iba od doby, keď boly vyslovené. Odporuje tedy napadnutý výrok žal. úradu zákonu v tej čiasti svojej, v ktorej úrad vyslovil, že ztráta štátného občianstva u Julia P. a manželky jeho Hany a detí jeho Laury a Ladislava nastala už dnom 7. juna 1919, nejneskoršie ale dňom 3. marca 1920.

Kedže ale ztráta štátneho občianstva otce sť-lčina nastala až dňom 24. juna 1924 t. j. v dobe keď výrok napadnutý bol úradom vydaný, nemohla ztráta štátneho občianstva u sť-lky vo smysle §u 32 cit. zákona vôbec nastať lebo sť-lka už dňom 29. januára 1924 stala sa plnoletou.

Je tedy napadnuté rozhodnutie, pokial vyslovilo, že sť-lka ztratila čsl. štátne občianstvo, v odporu so zákonom, sťažnosti bolo vyhovieť a napadnuté rozhodnutie po tejto stránke zrušiť aniž by súd mal príčinu zaoberať sa s ďalšími výtkami sťažnosti. — — —

Č. 4982.

P o l i c e j n í p r á v o t r e s t n í (P o d k. R u s): * Policejní trestní soudce může v adhesním řízení podle § 43 uh. polic. tr. ř. přiříknouti poškozenému náhradu škody jen potud, pokud škoda ta v y p l y n u l a z p ř e s t u p k u tvořícího předmět onoho řízení.

(Nález ze dne 5. října 1925 č. 18.544.)

V ě c: Mendel M. v Mukačevě (adv. Dr. Frant. Kačer z Prahy) proti civilní správě Podkarpastké Rusi v Užhorodě stran přestupkové záležitosti.

V ý r o k: Nař. r o z h o d n u t í, p o k u d o b s a h u j e v ý r o k o s o u k r o m o p r á v n í c h n á r o c í c h B e r n a t a G., z r u š u j e s e p r o n e z á k o n n o s t; j i n a k s e s t í ž n o s t z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Podáním z 30. května 1923 domáhal se Bernát G., výrobce sodové vody v Mukačevě, toho, aby zavedeno bylo trestní řízení proti st-li, rovněž výrobci sodové vody v Mukačevě, pro neoprávněné používání cizích lahví při výrobě sodové vody. Na podkladě tohoto oznámení vykonána u st-le dne 7. června 1923 policejní prohlídka, při níž zjištěno, že st-l používal 74 velkých a 51 malých lahví G-ových.